

Askanas, Kazimierz

Echa wystawy rzeźb Łucji Krajewskiej

Notatki Płockie 20/1-80, 61

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*Faustyn Piasek — plocki kompozytor, pedagog, pisarz,
poeta i wynalazca*

Placówka otrzymała także — jakże cenny — list od dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, mgr. Elżbiety Staniak:

Warszawa, 5 lutego 1975 roku

Ob. mgr Marcin Kamiński
dyrektor Państwowej
Szkoły Muzycznej I i II stopnia
im. Karola Szymanowskiego
w Płocku

Składam serdeczne podziękowanie Dyrekcji i pedagogom Szkoły za przygotowanie imprezy związanych z obchodami XXX-lecia Szkoły Muzycznej w Płocku oraz za udział uczniów Szkoły w koncercie zorganizowanym w Warszawie w ramach „PANORAMY XXX-lecia MAZOWSZE, KURPIE I PODLASIE — WARSZAWIE”.

Wysoki poziom imprez i koncertu pozwolił na godne zaprezentowanie mieszkańcom Płocka i Stolicy dorobku Szkoły.

E. Staniak

Szeroko zakrojony program koncertów, został w pełni zrealizowany, przyczyniając się do pełnej mobilizacji placówki i podniesienia jej wyników pracy, tak dydaktyczno-wychowawczej, jak i ideowo-społecznej.

KAZIMIERZ ASKANAS

Echa wystawy rzeźb Łucji Krajewskiej

Zorganizowana w dniu 23 września 1974 r. w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki w Płocku — Wystawa Rzeźby Łucji Krajewskiej (Warszawa) — stanowiła miłe wydarzenie artystyczne w Płocku.

Rzeźbiarka, która rozpoczęła formowanie drobnych figurek w glinie w czasie swej ciężkiej choroby, związała się na stałe z tym rodzajem plastyki. Przedstawione rzeźby ludzi (zwłaszcza akty kobiece) i zwierząt — nacechowane zwartą i na ogół uproszczoną formą, ujmują indywidualnym wyrazem każdego dzieła, oddawanym czasem przez ruch, niejednokrotnie kilkufazowy w jednej postaci, czasem przez mimikę twarzy.

Szeroka gama środków wyrazu od różnych stopni dość ograniczonej deformacji aż do niemal realistycznego ujęcia (szare psy) wskazuje na szeroki zakres możliwości twórczych artystki.

Szorstkość płaszczyzny niektórych rzeźb tworząca rozdrobnione efekty światłocieniowe —

powoduje nieomal impresjonistyczne wrażenie zmienności i ruchu, wzmagając dynamiczny wyraz niektórych postaci, nie naruszając zresztą zawsze nadrzędnego w tych rzeźbach wyrazu formy.

Spośród wystawionych prac na szczególną uwagę zasługuje „Małpa”, przypominająca grymasem skupionej twarzy oblicze człowieka próbującego przemyśleć trudny do rozwiązania problem. Koncepcja zarysowania takiego wyrazu nasuwa skojarzenia z ideą przedstawioną w słynnej rzeźbie Rodin'a „Myśliciel” z osiemdziesiątych lat ubiegłego stulecia. Możliwości warsztatu pozwoliły artystce na przedstawienie także innych form wyrazu. Przykład stanowi tu może „Biały pies” — rzeźba reprezentująca uproszczoną, skondensowaną, pełną statyki formę.

Wartościowa i interesująca wystawa Łucji Krajewskiej, znalazła wśród licznych osób obecnych na otwarciu, miły oddźwięk i duże uznanie.